

Manifesto 25N RUIGEU

Desde hai varias décadas, o 25N, Día Internacional para a Erradicación da Violencia contra as Mulleres, é un momento excepcional para reivindicar, reclamar e lembrarlles ás persoas con responsabilidades e a toda a sociedade en xeral que, mentres persista a violencia patriarcal, non poderemos conseguir sociedades xustas, igualitarias e respectuosas cos dereitos humanos.

A prevalencia das violencias é cada vez máis preocupante, tal e como recolle a recente Enquisa europea de violencia de xénero (EEVX) con datos de 2022, que sinala cifras extremadamente alarmantes de incidencia das violencias patriarcais, aínda que tamén debuxa un contexto positivo en relación co maior coñecemento e recoñecemento destas violencias por parte das mulleres máis novas.

Malia que nas institucións educativas en xeral, e nas universidades en particular, se avanzou moito na igualdade entre mulleres e homes, aínda perduran situacións que violentan as estudantes, as investigadoras e docentes, e as traballadoras do ámbito da administración e os servizos. Nese sentido, son relevantes as achegas do proxecto europeo UniSAFE, para acabar coas violencias de xénero na Academia, pois conclúe que a principal razón pola que non se denuncian as agresións machistas no contexto universitario é porque, en moitas ocasións, a vítima dubida da gravidade do sufrido, dubida de se será crida, dubida de se haberá unha resposta para o vivido. É importante non normalizarmos nin naturalizarmos as violencias padecidas, é importante que tamén nas universidades avancemos cara á visibilización de todas e cada unha das violencias machistas que se exercen no noso seo.

As universidades, como institucións de ensino superior, debemos contribuír a facerlle fronte a esta situación achegando evidencias científicas, formando as futuras xeracións de profesionais con perspectiva de xénero, elaborando recursos útiles e efectivos para toda a sociedade e participando tanto individual como colectivamente da cultura da igualdade que identifica, visibiliza, denuncia e illa os comportamentos e as actitudes machistas.

Ademais da continuidade das violencias machistas tradicionais, xorden novos modos de misoxinia, tales como o troleo de xénero (*gendertrolling*) das turbas

dixitais no universo en liña. Neste contexto, sobresaen novos actores políticos, como os da manofera, alentados por movementos transnacionais que promoven actitudes e perspectivas misóxinas e antifeministas. A súa influencia na formación de opinións e a propagación de ideas políticas extremistas está modelando imaxinarios e condutas desde idades temperás. Un claro exemplo diso é o chamado «caso Almedralejo», que puxo en evidencia a violencia machista dixital exercida por un grupo de mozos menores de idade sobre máis de vinte nenas e adolescentes, cuxa imaxe foi utilizada para crear pornografía mediante intelixencia artificial. O alcance mediático deste caso serviu para que sociedade tome conciencia da gravidade do problema do mal uso dos avances tecnolóxicos, pero non se trata dun caso illado, pois as expresións vexatorias contra as mulleres no mundo dixital reproducense constantemente.

Un ano máis segue a ser necesario denunciarmos que a violencia de xénero é unha violación dos dereitos humanos, en que as universidades, como parte da sociedade, temos a responsabilidade de implicarnos activamente. Por iso, este mes é importante tamén mostrarmos a nosa solidariedade coas nenas e mulleres de todo o mundo que están a sufrir restricións dos seus dereitos a ser libres e iguais. Hoxe, en Palestina, Ucraína, Irán, Afganistán e outros moitos lugares do mundo.

Nesta ocasión, apelamos á xenealoxía feminista, á súa historia, á produción de coñecemento académico con perspectiva de xénero, á forza das mulleres novas e á dimensión humana da sociedade, para tecer, máis que nunca, mundos de esperanza feminista, outro mundo posible, libre de violencias contra as mulleres e nenas, porque os avances e o compromiso social e institucional son cada vez maiores fronte a todas as violencias patriarcais no espazo universitario e na sociedade en xeral.

Hoxe, e todos os días do ano, reivindicamos o feminismo como ferramenta de emancipación para conseguir unha sociedade en que poidamos ser e estar. Seguindo o inestimable exemplo das campioas mundiais de fútbol da nosa selección, sumámonos ao seu clamor: #Seacabó #Acabouse

As universidades que asinan o manifesto forman parte da [Rede de Unidades de Igualdade de Xénero das Universidades Españolas para a Excelencia Universitaria](#) (RUIGEU).